

ת"פ (פתח תקווה) 63235-07-23 - מדינת ישראל נ' צבי כהן אקולוגיה בע"מ

ת"פ (פתח-תקווה) 63235-07-23 - מדינת ישראל נ' צבי כהן אקולוגיה בע"מ ואח'שלום פתח-תקווה
ת"פ (פתח-תקווה) 63235-07-23
מדינת ישראל

נגד

1. צבי כהן אקולוגיה בע"מ

2. צבי כהן

3. אלמוג כהן

4. חן בדש

בית משפט השלום בפתח-תקווה

[12.05.2025]

כבוד השופט ארז מלמד

החלטה

לפניי בקשה לפסלות שופט, במסגרתה עותרים המבקשים כי אפעיל את סמכותי ואורה כי המשך הדיון בתיק זה יערך בפניי מותב אחר.

טענות המבקשים

לשיטת המבקשים, התנהלותו של בית המשפט, החלטותיו, אמירותיו, והתבטאויותיו, למן תחילת ההליך, מלמדות כי דעתו של בית המשפט "נעולה" כנגדם, והכל על מנת להביא להרשעתם, ובכך, קיים חשש ממשי למשוא פנים, ל"משחק מכור" והיעדר כל סיכוי למשפט צדק.

בבקשתם, פרסו המבקשים בהרחבה מספר דוגמאות המלמדות לשיטתן כי דעתו של בית המשפט "נעולה". בין השאר נטען כי בית המשפט "שתל" בפי מי מעדי התביעה את המניע הפסול בהתנהלות המבקשים; בית המשפט קבע כי המניע קשור לטובת בצע כסף; בית המשפט ייחס את המעשים הפסולים באופן אישי למבקש 2, למרות שהמעשים הנתענים מיוחסים למבקשת 1; בית המשפט מנע כל אפשרות אמיתית לקיומה של חקירה נגדית; בית המשפט רמז למי מהעדים להתבצר בגרסה אחת על פני השנייה; בית המשפט קבע כי מוצגי ההגנה נעדרים כל ערך ראיתי; בית המשפט קבע כי בכוונתו להרשיע את המבקשים וכי כל ראיה מזכה לא תזכה לכל משקל; ואם לא די בכך, הרי שלשיטת המבקשים, בית המשפט אף עיין בעדותו הכתובה של מי מעדי התביעה, הגם שזו אינה חלק מתיק המוצגים ובנוסף, נחשף ל"הרשעות עבר של הנאשמים".

עוד במסגרת הבקשה נטען ע"י ב"כ המבקשים כי קיים חשש כי לבית המשפט היכרות מוקדמת שלילית עם המבקש.
2.

טענות המשיבה

בתגובתה בכתב טענה המשיבה כי דין הבקשה להידחות.

בפתח טיעוניה ציינה המשיבה כי השיהוי בהעלאת הטענה, היא כשלעצמה מצדיקה דחיית הבקשה על הסף. לגופה של בקשה, לטענת המשיבה, הציטוטים שהובאו בבקשת המבקשים, הם חלקיים ומגמתיים, והמבקשים נתנו פרשנות משלהם לדברי בית המשפט. עוד נטען כי בית המשפט לא מנע את חקירתו של עד התביעה מר חוכימה, וכראייה, חקירתו הנגדית השתרעה על פני עשרות עמודים. לשיטת המשיבה, טענות המבקשים מלמדות על חשש סובייקטיבי ואינן מבססות חשש ממשי למשוא פנים, ולפיכך, דינה של הבקשה להידחות.

דיון והכרעה

סעיף 77א' לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), תשמ"ד - 1984, קובע כהאי ליסנא:

"(א) שופט לא יישב בדיון אם מצא, מיוזמתו או לבקשת בעל דין, כי קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט".

החשש בו עוסק סעיף 77א' הנ"ל הינו חשש אשר נבחן מזווית ראייה אובייקטיבית, ואינו עוסק בתחושה סובייקטיבית, ולא נועד לפסול שופט מלישב בדיון כל אימת שהתבטאותו אינה מוצאת חן בעיני מי מן הצדדים (ראו: ע"פ 8699/06 יורי גוסייב נ' מדינת ישראל (15.1.2007)).

ראשית, ככל והמבקשים סברו כי נוכח אמירותיו ו/או התבטאויותיו של בית המשפט קיים חשש למשוא פנים בניהול המשפט, לא ברור מדוע הוגשה הבקשה באיחור ניכר, ימים ספורים לפני המשך ישיבת ההוכחות הקבועה לתאריך 14.5.25. תמלילי ההוכחות פורסמו ונצפו במערכת "נט המשפט" ע"י ב"כ המבקשים בתאריכים 2.4.25 ו- 28.4.25 בהתאמה.

הלכה היא כי "מי שמבקש להעלות טענה כאמור, חייב לעשות כן בהזדמנות הראשונה הנקרת לו, ... לאחר שנודעה לו עילת הפסלות. טענת פסלות אינה בגדר 'נשק סודי', שאותו שומר מי שגורס דבר קיומה של עילת פסלות עד שיבוא מועד נוח להעלותה" (ראו: ע"פ 2113/91 מדינת ישראל נ' עמוס בן שלמה יהודה (3.7.91)).

לאמור, הבקשה לא הוגשה בהזדמנות הראשונה, ואך מטעם זה, דינה להידחות. למעלה מן הנדרש, ועל מנת שלא להותיר את יתר טענות המבקשים ללא מענה, עיון בבקשה מלמד כי זו מתייחסת בעיקרה לאמירות של בית המשפט במהלך דיוני ההוכחות שהתקיימו כאמור בתאריכים 6.3.25 ו- 3.4.25. כך למשל, נטען כי בית המשפט קבע כי המניע של הנאשמים קשור לרצון לחסוך בעלויות ובצע כסף (סעיף 6 לבקשה). ואולם, עיון בפרוטוקול הדיון מלמד כי השאלה שבית המשפט הציף, במקרה זה ושאלות שהופנו לעדים או לב"כ הצדדים, במקרים אחרים, נועדו כדי להבין את המסכת הראייתית, גדר המחלוקת בין הצדדים ולהוביל לחקר האמת, בדרך היעילה ביותר ובוודאי שאין באותן שאלות, הערות, או בקשות הבהרה, כדי להעיד כי דעתו של בית המשפט ננעלה, או על קיומו של חשש למשוא פנים, אפילו לא בקרוב. מדובר במקרה הטוב, בפרשנות מרחיקת לכת. למותר לציין כי הביטוי "בצע כסף" מעולם לא נאמר ע"י בית המשפט ופשיטא כי מותר לבית המשפט לברר רקע כללי לביצוע של פעולות. הדוגמא המובהקת ביותר להיעדר כל בסיס לבקשה, קשור לשימוש בביטוי זה. המבקשים מנסים לצבוע בצבע קודר ומפליל אמירות שיצאו על פי הנתען מפיו של בית המשפט, ואולם עיון בפרוטוקול הדיון (עמוד 23 ש. 8) מלמד כי הביטוי "בצע כסף" שהוא ביטוי שלילי, מעולם לא יצא מפיו של בית המשפט, אלא מדובר בפרשנות של המבקשים, כאשר הם מייחסים לבית המשפט אמירה או כוונה כזו, למרות שלא היו דברים מעולם. זאת ועוד, אין בכל הציטוטים שאוזכרו בבקשת המבקשים, עליהן לא מצאתי להתעכב, כדי ללמד כי בית המשפט גיבש דעה מוגמרת, מאחר ומדובר בשאלות והבהרות לגיטימיות, אשר מתעוררות חדשות לבקרים, בכל תיק ותיק, כאשר עד זה או אחר, מעידים בבית המשפט. חובתו של בית המשפט להתחקות אחר האמת, להבין לאשורה את המסכת הראייתית ובוודאי שאין בהערות ו/או שאלות אלה, כדי להצביע על כך שדעתו של בית המשפט ננעלה. כפי שנפסק לא אחת, "מעורבות מצד בית המשפט בהליך בדמות העלאת שאלות, הצעת הצעות והצבעה על נקודות חולשה בעמדתו של בעל דין מסוים אינה יוצרת כשלעצמה עילת פסלות" (ע"א 5406/20 מ.י שחם נדל"ן בע"מ נ' ברשן, פסקה 23 (26.11.2020)).

בכל הנוגע לטענה לפיה בית המשפט סיכל את חקירתו הנגדית של עד התביעה, מר חוכימה, הרי שעיון בפרוטוקול הדיון מלמד כי בית המשפט אפשר גם אפשר לב"כ המבקשים, לחקור את העד חקירה ממושכת וארוכה, כפי שנלמד מתמליל החקירה, אשר נפרס על פני עשרות עמודים. ראשית, עצם העובדה שחקירתו הנגדית של מר חוכימה משתרעת על פני לא פחות מ-60 עמודים, מלמדת בדיוק את ההפך. שנית, מעבר לממד אורך החקירה, הסותר כל טענת ביחס לסיכולה, הרי שגם עיון בפרוטוקול גופו מלמד כי המבקשים מבלבלים בין שאלות לגיטימיות של מותב היושב בדיון לבין הטענה מרחיקת הלכת, לשון המעטה, של סיכול החקירה הנגדית.

בכל הנוגע לטענה לפיה בית המשפט קבע כי מוצגי ההגנה נעדרו כל ערך ראיתי, הרי שאותן תמונות, אליהן מתייחסים המבקשים בבקשתם, הוגשו וסומנו נ/2, נ/3, נ/4 ו- נ/6, כאשר בית המשפט העיר כי יתקשה ליתן משקל לאותם צילומים, כאשר לא ברור מה מקורם (ראו הערת בית המשפט, עמוד 40 ש. 23 ואילך). דווקא ענין זה מלמד על התנהלות שנוטה דווקא לטובת המבקשים, של חוסר פורמליזם, ואסביר: על פי הדין, ברי, לא ניתן להגיש תמונות במהלך חקירה נגדית, אותן לא צילם העד. בית המשפט הלך כבר דרך ארוכה, שמא ארוכה מדי, לטובת ב"כ המבקשים, אך בעת ובעונה אחת, הרהר בקול רם, בהפנותו לכך שיהיה עליו להביא עדים או לעשות פעולות משפטיות כאלו ואחרות, על מנת שבית המשפט יוכל ליתן משקל לאותן ראיות. לפיכך, על מה מלין ב"כ המבקשים? בכל הנוגע לטענה לפיה בית המשפט נחשף ל"הרשעות עבר" של מי מהמבקשים- התביעה טענה לשיטה ומעשים דומים ועל כן ביקשה להגיש תעודת עובד ציבור ובה פירוט דוחות אותם קבלה המבקשת במרוצת השנים. לאחר שבית המשפט תהה מעל קנקנה של ראיה זו, דחיתי את הבקשה, על כל המשתמע מכך. הניסיון המאולץ של המבקשים- חרף העובדה שדחיתי מעל פני את הניסיון להגיש ראיה זו- מלמד על טיבה של בקשה זו, שאין מאחוריה דבר (עוד ראו בהקשר זה את הוראת ס. 56 לפקודת הראיות, לפיו אין בחשיפת ראיות אסורות, כדי לקבוע כי יש לפסול את פסק הדין).

בכל הנוגע לטענה לפיה בית המשפט עמת את מי מעדי התביעה עם עדותו של עד אחר, מר אשר חן, אשר טרם העיד בבית המשפט, תוך כדי הפניה לעדות שאינה חלק מתיק המוצגים (ראו סעיף 56 לבקשה), הרי שהתקשתי לעמוד על טיבה של טענה זו, מאחר ועדותו של מר אשר חן הוגשה כחלק מתיק מוצגים מוסכם ואף סומנה ת/11. בכל הנוגע לטענה לפיה קיים חשש כי לבית המשפט קיימת הכרות מוקדמת שלילית עם המבקש 2, מפאת כבודו של ב"כ המבקשים, לא אתייחס למניפולציה הקונספרטיבית הזו ואסתפק בהצהרה חד משמעית לפיה אין לי כל היכרות, לטוב או לרע, עם מר צבי כהן. טרם סיום אבהיר את המובן מאליו: במשפט דנא אין חשש ולו אבק של חשש למשוא פנים. אמשך לדון במשפט בנפש חפצה.

מכל האמור, הריני מורה על דחיית הבקשה.
ניתנה היום, י"ד אייר תשפ"ה, 12 מאי 2025, בהעדר הצדדים.